

невѣста ; другарите ми ще захванатъ да бѣгатъ отъ мене, говорилъ Павлинъ съ сжлзи на очите.

— Слушай, синко, за Хаджи Генча да не ми си казалъ отъ сега нито половинъ дума ! Я попитай ти Тонча и да чуешъ, какво ще той да ти разкаже за твоиятъ Хаджи Генча — питай го и помисли си, какавъ е тоя човѣкъ !

— А какво казва Тончо ?

— Какво казва ? Ти знаешъ, че Тончо бѣше едно време голѣмъ приятель на Хаджи Генча. Веднашъ, тие двамата, ходиле заедно на Филибе, и Тончо видѣлъ съ собственните си очи, какъ Хаджи Генчо челъ евангелието въ чифутската черкова ; той видѣлъ и това, какъ Хаджи Генчо открадналъ едно бжлгарченце и продалъ го на чифутите, за да го заколатъ и да са комкатъ съ кржвта му ; а, най-послѣ, той видѣлъ, какъ Хаджи Генчо една нощъ говорилъ